

efter kommissionens forslag ikke skal gælde nogen grænse for, i hvilket omfang kommunal skat skal kunne eftergives.

I konsekvens af den foreslåede ændring af kommuneskattelovens eftergivelsesregel stilles der i § 24 forslag om tilsvarende ændringer i den kommunale valglov.

Til § 19.

I overensstemmelse med § 213, stk. 2, i det i maj måned 1954 fremsatte og senere genfremsatte forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding har man ment at burde foreslå en forhøjelse af de i lovens § 42, stk. 1, fastsatte overgrænser for lønindeholdelse, idet en sådan forhøjelse under hensyn til det højere beskatningsniveau må anses for påkrævet. For ugifte skatteyderes vedkommende foreslås overgrænsen fastsat til 40 pct. og for gifte skatteyderes vedkommende til 25 pct. af skatteyderens lønindtægt. Medens dette for ugifte skatteyderes vedkommende er i overensstemmelse med 1954-forslaget, var der for gifte skatteyderes vedkommende i dette forslag kun foreslået en overgrænse på 20 pct. af lønindtægten.

Den foreslåede ændring i lovens § 42, stk. 3, er en konsekvens af § 7 i lov nr. 166 af 18. maj 1937, hvorefter alle bøder, der efter gældende bestemmelser er tillagt kommunale kasser, fremtidig skal tilfalde statskassen med undtagelse af bøder, der pålægges af eller vedtages for kommunale myndigheder uden medvirken af politi og domstole.

Den i lovens § 42, stk. 5, indeholdte bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen under nærmere angivne betingelser er berettiget til at foranledige levering af gas og elektricitet til skatterestanter afbrudt, foreslås — i overensstemmelse med skatte-lovskommissionens forslag og 1954-forslaget — ophævet.

Til § 20.

Efter den gældende kommuneskatlov er der ikke hjemmel til at betale en skatteyder renter i tilfælde, hvor der sker tilbagebetaling af for meget erlagt erhvervsskat, uegentlig erhvervsskat, selskabs- eller brugsforeningssskat. Dette har ofte været følt som en mangel, navnlig når henses til, at klage ikke har opsættende virkning på skattebetalingen. Man har derfor fundet det rimeligt — i forbindelse med den foreslåede udvidelse af adgangen til rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af for meget erlagt opholdskommuneskat — at foreslå, at der i loven optages en ny bestemmelse (§ 49 a), hvorefter der skal ydes rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af de

nævnte skatter efter de for betaling af renter ved tilbagebetaling af opholdskommuneskat foreslåede regler (jfr. forslagens §§ 5 og 14).

Der er ikke i den gældende lovgivning hjemmel til at opkræve morarenter af kirkelige afgifter, der ikke betales rettidigt, ligesom de kirkelige afgifter ikke antages at være omfattet af de særlige regler, der kommer til anvendelse, når det ved behandlingen af et dødsbo viser sig, at afdøde har betalt for lidt i skat.

Efter de regler, der kommer til anvendelse i tilfælde, hvor det i skatteyderens levende live viser sig, at der som følge af urigtige oplysninger fra skatteyderens side er betalt for lidt i skat, ved lov nr. 392 af 12. juli 1946 (kontrolloven) er blevet udvidet til også at gælde de kirkelige afgifter, må det forekomme naturligt, at de kirkelige afgifter også i de to ovennævnte henseender bliver undergivet de almindelige skatteregler. Det foreslås derfor, at der i loven — som § 49 b — optages en bestemmelse herom. Da de kirkelige afgifter såvel med hensyn til opkrævning og inddrivelse som med hensyn til forrentning og efterbetaling af skattebeløb herefter i enhver henseende vil være undergivet samme regler som den personlige kommuneskat, har man ment at burde udforme bestemmelsen således, at dette direkte kommer til at fremgå af loven.

Til § 21.

Den foreslåede ændring i lovens § 50, stk. 4, 2. pkt., er en konsekvens af, at de til lovens § 9 foreslåede ændringer i beregningen af opholdskommuneskat (indførelse af rateskalasystem) skal afløse de særlige for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner gældende regler om skattens beregning.

Til § 22.

Med hensyn til forslaget om, at der i købstad-kommunallovens § 21, stk. 1, optages en bestemmelse om, at overslaget skal fremlægges til eftersyn for kommunens beboere i tiden 1.—15. april, henvises til bemærkningerne til § 8.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslagens §§ 9—12, vil der i de kommuner, hvor den kommunale skatteligning foretages ved anvendelse af rateskalaer, ikke være brug for en særlig instans, hvortil klager over ligningen kan indbringes. Da det ved § 5 foreslås, at klager over indkomstansættelsen altid — også i tilfælde, hvor der ikke samtidig foreligger statsskattepligt — skal behandles af skatterådet og landsskatteretten, vil der ikke længere være opgaver at varetage for de nuværende over-